

42 2025

WEEKKRANT
15 OKTOBER
JAARGANG 86
EDITIE 4330

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

Expo Vlierbeek 900

Het verhaal van Vlierbeek 900 jaar leven in de abdij

Ontdek in deze expo hoe de abdij al eeuwenlang het hart van de buurt vormt. Van de benedictijner monniken tot de bruisende parochie en verenigingen van vandaag – elk hoofdstuk komt tot leven in het prachtig gerestaureerde Nieuw Abtskwartier.

De expo is te bezoeken van 25 oktober tot 4 januari:
elk weekend, en dagelijks tijdens de herfst- en kerstvakantie
(niet op 25/12 en 1/1), telkens **van 10u tot 17u**.

Voor kinderen: trek een monnikspij aan en ga op speurtocht naar de schat van Vlierbeek. Of schrijf zoals eeuwen geleden met een ganzenveer.

Groepsbezoeken / Schoolbezoeken: bezoeken met gids buiten de normale openingsuren zijn ook mogelijk. Aanvragen via expoabdij900@abdijvanvlierbeek.be.

Meer info en tickets:

Al 900 jaar klopt er een hart in de abdij van Vlierbeek. Gedurende nagenoeg zeven eeuwen bepaalt een gemeenschap van benedictijner monniken het ritme. Nadien nemen nieuwe bewoners, de parochie en het verenigingsleven de fakkel over. In een boeiende tentoonstelling – de kers op de taart van het feestjaar Vlierbeek 900 – komt het hele verhaal tot leven.

Stap binnen in de fascinerende geschiedenis van Vlierbeek, een plek waar spiritualiteit, veerkracht en gemeenschap al eeuwenlang verweven zijn. De tentoonstelling neemt je mee vanaf het jaar 1125, wanneer Godfried met de Baard een stuk grond schenkt om er een klooster te bouwen. Zeven eeuwen lang vormen benedictijner monniken het kloppende hart van deze abdij, tot ze aan het einde van de achttiende eeuw met geweld worden verdreven.

Maar Vlierbeek leeft verder. De kerk wordt parochiekerk, de gebouwen krijgen nieuwe bewoners, en onder de kerktoeren bloeit een bruisend verenigingsleven, dat tot op vandaag voortduurt. In de prachtig gerestaureerde zalen van het nieuwe abtskwartier komt die meeslepende geschiedenis opnieuw tot leven. Laat je verrassen door eeuwenoude objecten, merkwuurde archeologische vondsten, originele documenten, foto's en boeiende verhalen.

Herbeleef het dagelijkse ritme van het leven van de abt en de monniken binnen de kloostermuren. Zie hoe de abdij door de eeuwen heen verandert en telkens opnieuw herrijst na tegenslag. Ontdek in de pandgang hoe de geest van Vlierbeek nog altijd voortleeft in de vele verenigingen die er hun thuis hebben gevonden.

Ook jonge bezoekers zijn welkom op de tentoonstelling

Voor kinderen zijn er speciale rondleidingen (op aanvraag), workshops en een interactieve zoektocht. Ze kunnen, gehuld in een monnikspij, aan de hand van vragen en opdrachten de schatkist openen, of zelf ervaren hoe het voelt om met een ganzenveer te schrijven. Zo ontdekken ook de jongste bezoekers spelenderwijs de geheimen van Vlierbeek.

Praktisch

De tentoonstelling loopt van **25 oktober 2025 t/m 4 januari 2026** in het Nieuw Abtskwartier van de Abdij van Vlierbeek (Kessel-Lo).

Openingsuren: Elke zaterdag en zondag en dagelijks tijdens de herfst- en kerstvakantie, telkens van 10 tot 17 uur (niet op 25/12 en 1/1).

Tickets : 9,- euro (volwassenen), 5,- euro (12 tot 26 jaar; 65+; andersvaliden met begeleider; groepen), gratis voor kinderen jonger dan 12 jaar.

Groeps- en schoolbezoeken met gids zijn ook mogelijk buiten de normale openingsuren. Aanvragen via expoabdij900@abdijvanvlierbeek.be.

WAAR: In het Nieuw Abtskwartier van de Abdij van Vlierbeek (Leuven)
WANNEER: van 25 oktober 2025 tot 4 januari 2026
MEER INFO: www.vlierbeek900.be

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonnementen@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK & leven is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@otheo.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 19 oktober
29ste zo dh jaar
10 u Viering
Voorgangers: Deken Patrick Maervoet en Gaston Eysermans
Lector: Cécile Van Hoecke
Zang: Franciscuskoor
Orgel: Herman Baumers

Zondag 26 oktober
30ste zo dh jaar
10 u Viering
Intentie Lucienne Hommelen
Voorgangers: Rony Timmermans en Mieke Cantineaux
Lectoren: Guido Lauwerier
Zang: Maria Van Eepoel
Orgel: Raoul Vereecken

SINT-ANTONIUS

Vrijdag 17 oktober
11 u. Herfstfeest Samana
Voorganger: Myriam Neves
Lector: Hilde Sinap
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 19 oktober
11 u. woorddienst met koor- en samen- zang
Voorganger: Caroline Van Audenhoven
Assistent: Mirjam Van Lammeren
Lector: Kaat Gorissen
Duiding: Caroline Van Audenhoven
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 26 oktober
Geen viering

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10:30 u.
zo 19 oktober
za 1 november
zo 16 november
zo 30 november
zo 7 december
zo 14 december
zo 21 december
woe 24 december om 20 uur

DON BOSCO-MEDITATIEGROEP

Don Bosco-meditatiegroep maandagavonden
van 20u tot 20u45 in ademtocht en
van 20u45 tot 21u.15 in Dessauvage (bar)

20 Oktober
3 en 17 November
1, 15 en 29 December

SINT-MICHIELS VREDESKERK

Vredesweek

Dat je steeds een keuze hebt was ook de boodschap in de vredes-kansel van Pat Patfoort,

We hebben de **vredesweek** (20 -28 september) bezinnend ingezet met teksten over vrede van de boedhistische monnik **Thich Nhat Hanh**. Ondersteund door het orgelspel door **Anna Wood**, stonden we stil bij 'interrelatie': alles en allen zijn met elkaar verbonden. Met voorbeelden van Thich Nhat Hanh over hoe hij en zijn medemonniken in oorlogstijd zelfs in aanwezigheid van wie als de vijanden beschouwd werden, gewelddoos konden blijven, bewust van de menselijkheid van hun 'vijanden'.

Bij jezelf blijven, in het hier en nu, is essentieel, ook dus in de relatie met de mensen met wie je het moeilijk hebt. Mindfulness draagt in heel grote mate bij tot vrede in jezelf en in de relatie met anderen. Het is de beoefening in gewaar-zijn van je gedachten, je handelen en de gevolgen van je handelen.

Mindfulness wordt tegenwoordig vooral beschouwd als een vorm van zelfzorg, maar Thich Nhat Hanh laat zien hoe belangrijk het ook is voor geweldloze communicatie met anderen. "De beoefening van vrede begint altijd precies in het hier

en nu". Er waren zo'n 20 aanwezigen, allen heel geïnteresseerd. Ook vanuit de Sangha (de gemeenschappen van mensen die de principes van Thich Nhat Hanh beoefenen) van Leuven, waren een paar mensen aanwezig.

Dat je steeds een keuze hebt was ook de boodschap in de **vredes-kansel** van **Pat Patfoort**, die al een halve eeuw met veel bezieling en passie haar inzichten en schema's overbrengt en mensen begeleidt om er mee te werken. In een half uurtje bracht ze een volledig beeld over hoe je van een houding die bijdraagt aan geweld (het Meerdere-mindere model) kan overstappen naar een houding van geweldloosheid op basis van het Evenwaardigheidsmodel.

Ze gaf herkenbare voorbeelden van hoe het Meerdere-mindere model erg aanwezig is en ons doorgegeven wordt in opvoeding en maatschappij, zonder stil te staan bij wat het met zich meebrengt. Daar stond Pat dus wel bij stil. Ze belichtte heel duidelijk hoe dat 'Meerdere-mindere model' werkt en wat degene die zich in de mindere positie gedrukt

voelt dan doet. Hij/zij kan opkropen, of zich tov de conflictpartner op zijn beurt in de meerdere positie gaat plaatsen, wat vaak evolueert tot een escalatie met de conflictpartner waarbij elk zich beurtelings telkens nog sterker in de meerdere positie stelt tov de andere; of hij/zij kan afreageren op iemand die niets met de oorspronkelijke situatie te maken heeft, waarbij die andere opnieuw op iemand anders kan afreageren, wat leidt tot een keten van geweld.

Het is belangrijk deze patronen te herkennen om ze te kunnen loslaten en te kiezen voor een andere weg, deze van de evenwaardigheid. Hier gaan de betrokkenen in een conflict op de eerste plaats bij zichzelf naar de funderingen kijken, wat jezelf motiveert, wat in jezelf aanwezig is, zoals angsten, behoeften, ervaringen, gewoontes... Die funderingen worden dan open en respectvol met elkaar gedeeld. Er zijn geen slechte funderingen, je luistert naar elkaar naar wat innerlijk aanwezig is. De oorspronkelijke tegenstrijdige standpunten in een conflict laat je dan helemaal los, en je gaat, heel bewust, met al die funderingen in alle betrokken partijen, samen op weg, zonder te weten waar je gaat uitkomen. Dit kan een grote uitdaging zijn, maar net het verwachten van een bepaalde uitkomst gaat het vinden van de goede oplossing tegengaan. Geduld, vertrouwen en creativiteit zijn hier de basiswaarden. Het is een mooi groeiproces dat bijdraagt aan de ontwikkeling van al onze mogelijkheden als mens in relatie.

Hanna Ziminska creëerde met haar spel op het **Contiusorgel** de goede sfeer en de ruimte om dit alles dieper in ons op te nemen.

Natuurlijk is een half uurtje vredeskansel niet voldoende om dit nieuwe model altijd en overal op de juiste manier toe te passen; ook dit is een groeiproces. Je kan eenvoudig beginnen. Je inzichten en vaardigheid groeien met het toepassen ervan. En op vraag komt Pat graag begeleidende sessies geven (ook in Leuven). De weg naar vrede is groeien in vrede. In elk hier en nu.

Feestdag in de Sint-Franciscusparochie

Tijdens de voorbeden bekeken we hoe we iedere dag weer op weg kunnen gaan.

Zondag 5 oktober was een feestdag in de Sint-Franciscusparochie. Die dag vierden we ons parochiefeest.

Om 10 u startte een feestelijke viering in de kerk opgeluisterd door het Franciscuskoor. Het thema van de viering was “vertrouwen”!

Franciscus en natuurlijk ook Clara waren mensen van vertrouwen. Ze hebben een deel van hun leven hun status opgeven en zich overgegeven aan de Heer. In onze westerse maatschappij willen we zelf problemen oplossen en onder controle houden. Soms is het zinvol om te wachten, tijd te nemen, los te laten en te zien wat er gebeurt. Soms komen onverwachte dingen dan op je weg die je richting kunnen geven. Dat noemen we vertrouwen hebben in de mens naast ons en in Hem.

Bij de start van de viering luisterden we tijdens een stil moment samen naar een gekend werk van Pärt, waarin we ons vertrouwen in de Heer konden beleven.

Als lezingen kozen we voor de gekende teksten van het boek spreken waarin het vertrouwen centraal stond: *Vertrouw op de HEER met heel je hart, steun niet op eigen inzicht. Denk aan Hem bij alles wat je doet, dan baant Hij voor jou de weg.*

En voor een citaat van Mattheus: *‘Kom allen bij Mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, Ik zal jullie rust geven. Neem mijn juk op je en leer van Mij: Ik ben zachtmoedig en nederig van hart. Dan zullen jullie werkelijk rust vinden,*

want mijn juk is zacht en mijn last is licht.’

Aansluitend ging Brigitte met ons op weg om in de homilie deze teksten tot de onze te maken. Hieronder kan u een samenvatting vinden van enkele gedachten uit deze homilie:

Franciscus van Assisi leefde in een woele tijd. Oorlogen en conflicten overal: burgers tegen de adel, de keizer tegen de paus, en dan nog de kruistochten – christenen tegen moslims. Als jonge man droomde Franciscus ervan ridder te worden. Hij wilde mee op veldtocht naar Zuid-Italië, en daarna misschien naar het Heilig Land. De stad zwaaide hem uit met trompetgeschal, en zijn ouders waren maar wat trots.

Maar nog voor hij Spoleto bereikte, werd hij ziek. Hij bleef achter. En in een droom hoorde hij een stem: “Dien jij de Heer of de knecht?” Franciscus moest toegeven: “Ik dien de knecht. Ik leef voor eer en glorie, niet voor God.” Die stem liet hem niet los. Hij brak zijn tocht af, gaf zijn wapens weg en keerde terug. Maar thuis voelde niet meer als thuis. Zijn ridderdromen leken opeens leeg. Hij wilde een ander leven – maar welk? Dat wist hij niet.

Hij dwaalde rond in de streek van Assisi. Daar kwam hij melaatsen tegen. Mensen die door de stad waren verbannen, alsof ze al dood waren. Zijn eerste reactie? Walging. Hij draaide zijn paard om. Maar toen gebeurde iets. Hij stapte toch af, ging naar zo’n verminkte zieke toe. Hij keek hem in de ogen – en zag een blik die smeekte om menselijkheid. In die blik herkende hij ook zichzelf: weerloos, mislukt, een niemand. En precies daar, in dat “niemand-zijn”, kon Franciscus de melaatsen omhelzen. Hij waste hen, hij kuste hen. Niet uit medelijden, maar als gelijken. Later zei hij:

“Wat bitter leek, werd zoet voor ziel en lichaam.”

Ook wij komen vroeg of laat in dat niemandsland terecht. Na een verlies. Na een scheiding. Door ziekte, of gewoon ouder worden. We kunnen niet meer wat we altijd konden. We willen nog wel, maar het lukt niet meer. En vaak blijven we vechten. Terwijl de uitnodiging misschien is: loslaten. Ontvankelijk worden. Dankbaar zijn voor wat er wel nog is.

Ik heb dat zelf ervaren. Tien jaar geleden verloor ik alles: mijn relatie, mijn huis, mijn werk. Ik belandde in een zware burn-out. Ik voelde me niemand meer. Hoe harder ik vocht tegen mijn vermoeidheid, hoe slechter het ging. Tot ik het opgaf. Tot ik me overgaf aan de leegte. En juist toen gebeurde er iets. Ik begon de stilte te horen. Simpele geluiden werden muziek. De lucht werd een schilderij. Elk contact, elk teken van leven was een troost. Ik kon alleen nog zingen, dichten, danken. En ik begreep: in die onbeduidendheid, daar ligt de hemel dichtbij.

Sindsdien weet ik: niets is mijn verdienste. Alles is gekregen. Het enige wat wij kunnen doen, is met ons leven iets teruggeven. Zoals Franciscus en Clara ons hebben voorgedaan.

Tijdens de voorbeden bekeken we hoe we iedere dag weer op weg kunnen gaan. Dat we minstens één mens mogen ontmoeten op wie we vertrouwen kunnen. Dat we elke dag minstens één ogenblik mogen beleven dat ons bemoedigt en ons doet zingen of danken. Dat we elke dag minstens één mens mogen in de ogen kijken en hierin onze gezamenlijke kleine menselijkheid weerspiegeld zien. Dat we elke dag minstens één ogenblik mogen geven aan de andere en om de andere. Dat we elke dag minstens één ogenblik tijd mogen maken om even stil te vallen en het vertrouwen te vinden in U.

Nadien gingen we samen aan tafel om te breken en te delen zoals Jezus het ons zelf voordeed. Verschillende leden van verenigingen brachten licht, brood, wijn en bloemen aan.

Bij het einde van de viering beluisterden we het zonnelielied van Fran-

ciscus. Ik zing een lied Heer God voor jou, een zonnelielied voor jou, voor jou, Heer God voor jou.

De aansluitende tekst van het zonnelielied werd dit keer vervangen door een zelfgeschreven tekst van Francine Demarsin. Ze werd een groot stuk van haar leven geïnspireerd door Franciscus en Clara. Ze schreef dit net voor haar overlijden, enkele maanden geleden.

Gij,
Licht
Levensadem
Lucht

Mijn leven hebt Gij gewild.
Geef mij de moed om U te vertrouwen
en te danken, eindeloos te danken.
Geloofd zijt Gij
om het dak boven mijn hoofd
de warmte in mijn huis
een bed om in te slapen
een tafel om te eten.

Geloofd zijt Gij
om de vriendschap die mij overspoelt
om de bezoeken, berichtjes, telefoontjes
en zoveel blijken van genegenheid

Geloofd zijt Gij
om zorgverleners
om dokters en zorgkundigen
om wetten waardoor gezondheidszorg
betaalbaar is.

Geloofd zijt Gij
om alle fijne dagen die ik mocht beleven
om de lach en de humor
om het spel als kind
om de zorgeloosheid als jongere
om de wijsheid nu ik ouder ben.

Geloofd zijt Gij
voor onzekerheid die mij dwong om mij
naar U te keren
om de tranen die helen
om de woorden die zalven
om de gebaren die troosten

Geloofd zijt Gij
om het werk dat ik mocht doen
om de mensen die mij vertrouwden
om het wonder dat in ontmoetingen
gebeurde.

Geloofd zijt Gij om de woorden die ik
mocht spreken
Het waren Uw woorden.
Het was Uw wijsheid.
Geloofd zijt Gij
om Clara en Franciscus.
Zij leerden mij leven,
vrij wordend van angst en prestatie.

Geloofd zijt Gij
om de belofte die Gij deed
Ik zal er zijn
ook na de dood.
Waar, wanneer, hoe of wat,
ik weet het niet.
ik vertrouw er mij aan toe.

Gij, allerhoogste,
Lucht
scheppingskracht
levensadem in mij
Wees gezegend.

Na de viering vierden we achteraan in de kerk verder met een glaasje en een hapje (een glaasje wijn of fruitsap met de nodige knabbels, toastjes, wraps, tomatensoep en een desertje vormden de basis van deze ontmoeting). De zelfgemaakte Franciscuskoekjes vormden het sluitstuk van de receptie. Franciscus at ze zelf graag en dus maakten wij ze na op basis van een recept in Otheo.

Bedankt aan ieder die op zijn of haar wijze heeft bijgedragen tot het welslagen van deze feestelijke dag.

Vol vertrouwen bouwen wij verder aan onze Franciscusgemeenschap.

Lieven

Na de viering vierden we achteraan in de kerk verder met een glaasje en een hapje

Met dank aan Paus Franciscus

20 mei 1985. Langs beide zijden van de Kardinaal Mercierlaan stonden Leuvense inwoners en studenten de intrede van paus Johannes Paulus II op te wachten. Ik was de dag voor dit bijzondere bezoek ter we-

reld gekomen en bracht mijn eerste levensdagen door op de materniteit van het toen nog recent opgerichte UZ Gasthuisberg.

40 jaar later ben ik bezig een olie-

verschilderij te maken dat terugblijkt op een tweede pausbezoek aan België dat plaatsvond van 26 tot 29 september 2024. Het werd de laatste buitenlandse reis van paus Franciscus.

De reeds vermoeide maar moedige 266ste plaatsbekleder van Petrus had zich tijdens de 12 jaar van zijn pontificaat steeds begeven naar wat hij de 'periferieën der aarde' noemde. Niet de grote steden, maar kleine gemeenschappen in de uithoeken van de wereld en kleinere landen waar hij zijn steun en bemoeiding nodig achtte, zoals het kleine België in het hart van Europa, waar zelfs katholiek Vlaanderen in een geloofscrisis beland is.

Het thema van dit pausbezoek «Hoopvol onderweg» zou dan ook evenzeer niet-gelovigen en jonge zinzoekers moeten aanmoedigen om steeds met vertrouwen vooruit te gaan en zonder angst naar buiten te durven treden. Geluk-

kig werd het bezoek niet uitgesteld tot in het Heilig Jaar 2025, waarin de Katholieke Universiteit van Leuven werkelijk haar 600ste verjaardag zou vieren en wat de reden was van het pausbezoek aan de universiteitsstad. De Heilige Vader kwam namelijk op 88-jarige leeftijd te overlijden op 21 april van het jubeljaar dat hij zelf afgekondigd had met als thema «Pelgrims van hoop».

Zijn heengaan op Paasmaandag – nadat hij de dag voordien nog de paaszegen had uitgesproken over stad en wereld als laatste groet aan het godsvolk – was des te meer een bekrachtiging van zijn boodschap dat we als «pelgrims van hoop», ondanks het feit dat oorlog en geweld weer hoogtij vieren in de wereldpolitiek, steeds moeten blijven uitkijken naar de zonneshijn die komt na regen.

Regenen deed het wel die vrijdag 27 september 2024, toen de nederige

paus Franciscus Leuven terug verliet langs de Naamsestraat in zijn kleine, witte Fiat. Niet echt de ideale gelegenheid voor een pintje op de legendarische Oude Markt. Anders zou hij er zelf niets op tegen hebben gehad om zich naast de 'kotmadam' – symbool voor het Leuvense studentenleven – op een bankje neer te vleien, een mens als hij was onder de mensen. Aan de kritiek zou hij ongetwijfeld lak hebben gehad. Alleen al omwille van die gedachte verdient hij ons respect en onze dankbaarheid.

Dorien Van Gompel alumna van KU Leuven Campus Brussel

Het originele schilderij van het pausbezoek (110 x 90 cm) hangt op de eerste verdieping van pizzeria 'La vecchia Napoli' (Pensstraat 6 te Leuven) waar Dorien in coronatijd 2020-2021 ook de muurschildering maakte van 'Het Laatste Avondmaal' (330x295 cm).

27ste zondag jaar C - Don Boscoparochie Kessel-Lo

Geef ons meer geloof

Welkom

Aan jullie allen, welkom op de eerste zondag van de herfst. Blij jullie hier te mogen ontmoeten. Het evangelie van vandaag past in het 'grote reisverhaal' van Lucas. Jezus en zijn leerlingen zijn nog altijd op weg naar Jeruzalem. De leerlingen waren wel onder de indruk van wat Jezus vertelde en verkondigde en werden zich meer en meer bewust van de toch wel zware opdracht die op hun schouders rustte. Vandaar hun vraag, dwingende vraag, een soort hartenkreet: 'Geef ons meer geloof'. We gaan vandaag even stilstaan: Geloof: Wat is dat? 'Ik geloof dat het gaat regenen' – zeker weten doe je het niet, het lijkt waarschijnlijk. 'Ik geloof in God' – dan heeft geloof een religieuze betekenis. Als het om 'geloven' gaat, is dat woord voor sommigen synoniem aan vertrouwen. Voor anderen is geloven bijna een zeker weten. Voor weer anderen gaat het woord juist gepaard met twijfel. Geloof: het is niet enkel een 'gemoedstoestand': het overkomt je en je blijft lekker zitten waar je zit. Geloof doet een appèl op je wil en je verstand. En het vraagt om daden.

De brief van Jakobus 2,14-17

... en een van u zegt dan: 'Het ga je goed! Kleed je warm en eet smake-lijk!' zonder de ander te voorzien van de eerste levensbehoeften – wat heeft dat voor zin? Zo is het ook met geloof: als het zich niet daadwerkelijk bewijst, is het dood.

Lucas 17, 5-10 (NBV21)

Toen zeiden de apostelen tegen de Heer: 'Geef ons meer geloof!' ...Hetzelfde geldt voor jullie; wanneer jullie alles gedaan hebben wat jullie is opgedragen, zeg dan: 'Wij zijn maar eenvoudige knechten, we hebben enkel onze plicht gedaan.'"

Duiding

Jezus antwoordt op de vraag van de leerlingen 'Geef ons meer ge-

loof' met een beeld en een gelijkenis. Het is niet de eerste keer dat Hij het beeld van het piepkleine mosterdzaadje gebruikt. Als je geloof zo groot zou zijn als een mosterdzaadje en je zegt tegen een grote moerbeiboom van een meter dik, 15 meter hoog met wijdevruchten, lange wortels, 4 meter diep: 'plant je in zee' dan zou die moerbeiboom zich los trekken om de weg op te gaan naar de autostrade naar Oostende om daar in het water te gaan gedijen. Een surrealistisch beeld. Als je geloof zo groot zou zijn als een mosterdzaadje, dan zou je bergen kunnen verzetten – zegt God – Als de leerlingen vragen 'geef ons meer geloof', moeten zij toch al weten waarin ze geloven. Waarin geloven wij? Wat houdt ons geloof in? Jezus antwoordt met een gelijkenis. Hij kiest een voorbeeld uit de belevingswereld van zijn leerlingen. Hij kiest als voorbeeld de manier waarop in die tijd een baas met zijn personeel omging. Een duidelijke machtsverhouding. Sympathieker zou zijn geweest als de baas zijn knechten zou uitnodigen om na een dag hard werken op het land om aan tafel te gaan. 'Kom, jongens, zet jullie aan tafel, ik zal jullie bedienen. Jullie hebben hard gewerkt en zijn moe. 'Nee, de knechten moeten nog eten maken, de baas bedienen en mogen pas eten als hun meester gedaan heeft. Jezus stelt deze zakelijke, autoritaire omgang met mensen in tegenstelling met wat Hij voorheeft met het Rijk Gods. In deze tijd zou Hij spreken over een kleine KMO, een familiebedrijf waarin iedereen inspringt waar het nodig is, waar men elkaar helpt, waar men niet kijkt op uren, overuren maakt zonder extra vergoeding. Jezus vergelijkt 'geloven' met het instappen in een familiebedrijf. Men rekent niet op een extra's, een beloning, een dertiende maand, vakantiegeld, een kerstcadeau. Geloven is er zijn voor God, de mensen en voor je-

'Al heb je maar een vertrouwen als een mosterdzaadje, 'zei Jezus, 'als je tegen die boom daar zegt: 'Kom met wortel en al uit de grond en verplaats je naar zee', dan zou hij je gehoorzamen.' - naar Lucas 17,6

zelf. Heel de dag, heel de week. Jezus voegt er nog iets aan toe. Zelfs als we alles doen wat van ons verwacht wordt, moeten we niet denken dat we de wereld in handen hebben. De knechten zijn maar eenvoudige knechten die enkel hun plicht moeten doen. Eigenaardig! Het stroomt een beetje met ons moderne gevoel. Wat is je plicht doen? Zijn wij maar eenvoudige knechten die slechts hun plicht moeten doen? Vroeger was geloven duidelijker: in de catechismus stond duidelijk geschreven wat je moest geloven. Ik ben daar gelukkig gespaard van gebleven, maar velen onder jullie zullen deze zogenaamde waarheden nog kunnen opzeggen. Eigenlijk was daar dan niet veel geloof mee gemoeid. Vandaag de dag vragen we ons af waarin of in wie geloven wij? Wat betekent deze gelijkenis voor ons in deze tijd? Wat bete-

kent dit nu voor mij? Ben ik mij bewust van mijn klein geloof? Ben ik bewust van mijn klein vertrouwen dat er een Rijk van Vrede komt, of met andere woorden Het Rijk Gods waar Jezus het over heeft? Aanvaard ik mijn kleinheid, mijn niet-weten, mijn onmacht tegen alle onrecht en geweld in de wereld? En in mezelf? Maar weet ik ook, vertrouw ik erop dat – ook al is mijn geloof maar zo groot als een mosterdzaadje – ik toch iets kleins kan bijdragen op de plek waar ik leef, in kleine daden, in kleine daden van goedheid.

Als je geloof zo groot zou zijn als een mosterdzaadje, dan zou je bergen kunnen verzetten – zegt God – en zieken genezen, omdat je iets uitstraalt

van mijn liefde en van mijn tederheid. Durf je wortels los te maken en te planten in de zee van levend water. Ik wil je laten delen in mijn levensvreugde. Ik wil jouw God zijn en je voorgaan op het pad van vrede. Durf je het met Mij aan?

Bezinning

Op zekere dag had een moeder aan haar 12-jarige zoon Jan enkele kleine karweitjes gevraagd. Jan had het allemaal netjes gedaan, maar hij vond het toch een beetje teveel. Hij kwam op het idee om voor deze karweitjes een kleine vergoeding te vragen. Want 's anderendaags vond moeder naast haar handtas op de kast een blaadje papier, waarop Jan had geschreven: "1 x boodschappen gedaan: een halve euro; 2 x geholpen om af te drogen bij de afwas: 80 cent; 1 x bier in de frigo aangevuld: 30 cent, ... enz." Een heel lijstje. Als totaal stond onderaan: "vergoeding: 2 euro en 40 cent. Getekend: Jan."

Moeder bekeek de voorgeschiedte rekening zeer aandachtig, glimlachte minzaam, haalde haar geldbeugel te voorschijn en betaalde, zonder iets te zeggen, aan Jan precies 2 euro en 40 cent uit. Maar als Jan 's avonds op zijn kamer kwam, vond hij op zijn hoofdkussen ook een rekeningetje, waarbij moeder had genoteerd: "1 x per week, gedurende 12 jaar = 624 x gewassen en gestreken, 3 x per dag, gedurende 12 jaar = 13.140 x eten klaar gemaakt, ...enz" Alleen had zij er telkens bijgeschreven: "vergoeding: 0 euro 0 cent, totaal: 0 euro, 0 cent. Getekend: moeder.

"Die dag had Jan iets begrepen, nl. dat liefde tussen mensen eigenlijk onbetaalbaar is.